

ÎNVIERE

Ca un sărut pe buze e cuvântul
Din inimă prea bine potrivit
Dar l-a zburat în neuitare vântul
Și tu-ai rămas pe gânduri și privit...

Și ți se pare că s-a dus avântul
Din tinerețe și că-s istovit
Că nu mai cade ca-n trecuturi gândul
Iubirilor dintâi destăinuit...

Și-i tot mai frig și ne tot sare rândul
Și-i calendarul palid și livid
Și-i ceață-n univers și-nceată cântul
Ce răsuna odată-n Paradis...

Și stai și meditezi și uzi veșmântul
Și viata-ncet se scurge-nspre abis
Dar moartea-i înghițită și mormântul
Când lămpile-Învierii s-au aprins...
